

[Poulsgaard]

har demonstreret tit nok herinde – men i dette specielle tilfælde vil jeg egentlig anbefale hr. Riishøj at tage en tur til Sydafrika og se med egne øjne, og det gælder også andre medlemmer af det høje ting, for ét er, hvad Danmarks Radio finder på at udsende, noget andet er de rent faktiske forhold. Vi har i hvert fald én modig mand her i salen, og det er hr. Breckmann, som havde en Midtpunktsartikel i Jyllands-Posten. Jeg synes, der er grund til både at sige Jyllands-Posten tak for, at man trykte den artikel, og hr. Breckmann for, at han forfattede den. Men er der noget af massemediernes radio og fjernsyn, der har interesseret sig en døjt for den Midtpunktsartikel?

Den kan være lige så rigtig som alt det bræk, Danmarks Radio fyrer af. Den var endda meget velunderbygget og saglig. Det er også en måde, man kan fordreje debatten på. Men vi skal tilbage til Sydafrika.

Jeg har været der mange gange, og jeg kan ikke lide apartheid, jeg kan ikke lide, der står »Black only«, »White only«, »Non-European« og »European«. Men hvad er det, der er ved at ske nu? Der er ved at ske en ændring dernede, en ændring til det bedre. Det går faktisk ret hurtigt, når man betænker de specielle forhold.

Men hvor er der ikke apartheidpolitik i Afrika, ja på hele kontinentet? Hvis man læser Afrikas historie, viser det sig, at det ikke bare er de hvide, der har været nogle sataner og nogle tyranner – det må man gerne sige her, for det er sgu noget djævelskab, meget af det, der foregår dernede – det er så sandelig også de sorte. De sorte høvdinge og de sorte konger, der har været, har søreme ikke behandlet deres egne folk særlig godt; faktisk kom de hvide mange gange og frelste de sorte fra noget, der var meget værre.

Når vi taler om Sydafrika, hvad taler vi så om? En lille flok boere, der blev religionsforfulgt i Holland i 1600-tallet, tog derned; disse fattige, uvidende bønder skabte et af verdens bedste samfund dernede med stor dygtighed. Det er, ligesom vi ikke må være vor egen race bekendt; vi må ikke være stolte over, at den hvide mand også har udrettet ting, det er værd at tage hatten af for. Det, de boere gjorde i Sydafrika, var, at de skabte kontinentets rigeste land. Hvordan går det dér, hvor der nu er sorte kejsere, fyrster og kommunister, og hvad der ellers er rundt

omkring i Afrika? Lige så snart de får magten, har vi etpartisystem og en overklasse, og dér findes der også apartheid, så det batter, apartheid i den forstand, at man holder befolkningen nede i uvidenhed og fattigdom på grund af nogle uduelige ledere. Mange sorte i Sydafrika har det betydelig bedre, end man har det i andre, såkaldt socialistiske lande. Men det må man ikke sige, for så er man værre end fanden selv, og så er man for apartheid.

Jeg er imod raceadskillelse. Det er ethvert fornuftigt menneske, men hvorfor kan der ikke føres en fornuftig debat i dette land? Hvorfor er det kun én side, vi skal høre? Hvorfor må vi ikke få et nuanceret billede af Sydafrika?

Når man taler med elever fra skoler, gymnasier og andre steder, der kommer herind på Christiansborg, og vi diskuterer Sydafrika, må man tage sig til hovedet over den uvidenhed, der hersker blandt disse unge mennesker, og den samme uvidenhed hersker jo herinde i det høje ting. Man har sine forestillinger om Sydafrika; det er dem, der gælder, og dem må der ikke røres ved. Derfor gider man f.eks. ikke kommentere hr. Breckmanns artikel, og derfor kunne hr. Riishøj selvfølgelig heller ikke drømme om at tage til Sydafrika, hvilket han selvfølgelig burde gøre.

Men her i Danmark er vi da dejlige. I går kunne vi bruge hele dagen på kvindekonferencen i Nairobi. Så tager vi altså til Sydafrika i dag. Vi har ingen problemer i Danmark – overhovedet ikke – vi kan bruge al den tid, det skal være, på at diskutere Sydafrika. Det er simpelt hen fantastisk, at der kun er ét parti i regeringen, der tør stå fast på nogle standpunkter.

Jeg synes også, hr. Erhard Jakobsen skal have en stor tak for det, han har turdet sige. Men det var jo ikke populært, og det fik CD måske en lussing for. Vi har også fået mange lussinger, når vi har rendt rundt og sagt ting, der ikke er populære. Men at regeringen i den grad lefler for Danmarks Radios og mediernes mening om Sydafrika, at man sætter ethvert sagligt hensyn til side, er fantastisk.

Og hvad med arbejdsløsheden, ikke bare i Danmark, men også i USA og i mange andre vestlige lande og Japan? Er man klar over, hvad der sker, hvis man gennemfører en fuldstændig boykot af Sydafrika, altså går så vidt, at den også omfatter USA og Japan?